

Skrev 9 portrætartikler til Silkeborg Kommunes bosætningskampagne 'Silkeborg Kalder'

LINK: <https://silkeborgkalder.dk/portraetter/>

Velkommen til Silkeborg Kalders venindebog

Hvem er de der silkeborgensere egentlig? Hvordan ser de ud? Hvordan bor og lever de? Hvad går de op i og hvad laver de i deres fritid? De spørgsmål og mange flere kan du få svar på her i venindebogen.

Vi vil gerne vise dig, hvordan hverdagen kan se ud, når du flytter til Silkeborg Kommune. Men det svar er ikke entydigt. En flytning til Silkeborg er ikke nødvendigvis lig med parcelhus, 8 til 16-job og håndboldtræning hver torsdag i den lokale hal. Næ, i Silkeborg leves livet på mange forskellige måder og her kan du få plads og råd til at udleve netop din drøm. Uanset om du drømmer om en hverdag tættere på naturen eller midt i byens puls, drivhus og nyttehave, mere tid til familien eller

Herunder kan du læse fem af artiklerne. Mød Line, Ditte, Mette, Marie og Karina.

TID TIL DET FRIE LIV I BYEN

Line Bojsen

Line Bojsen elsker det frie og nemme liv som børnefamilie i lejlighed. Og så elsker hun at bo midt i Silkeborgs historie.

Vi er midt i Silkeborg. I en ikonisk, rustfarvet bygning, der oprindeligt husede en højskole, men som efter en gennemgribende renovering i dag rummer store lejligheder.

På første sal bor 32-årige Line Bojsen sammen med sin mand, Christian og deres to børn, Agnethe og Beathe. Og man behøver blot at krydse dørtærsklen hos Line for at opdage, at hun har en veludviklet sans for indretning. I hvert hjørne af de 146 m² er der noget for øjet. Loppefund, arvegods og arkitekttegnede klassikere mikset med original kunst af blandt andre vilde Hornsleth og stille Kvium. Der er brændte farver, et ryatæppe under sofaen og overalt et behageligt, dæmpet lys.

”Jeg kan ikke bo helt hvidt og minimalistisk. Jeg har brug for at bløde op med farver og er ikke så farveforskrækket. Det er nok mit gamle, kreative frisørgen, der spiller ind,” fortæller Line grinende og serverer friskbrygget kaffe.

Vigtig familietid

De har nu boet i lejligheden ved åen i halvandet år. Tidligere boede de i et typisk nybyggerkvarter sammen med en masse andre unge par. I et hus de selv havde tegnet, og som Christian, der er tømrer, selv byggede. De første par år var uden børn. Alt var som det skulle være. På papiret. Men i et hus er der altid noget praktisk, der skal laves, så alt for meget af Christians tid gik med at stikke kanter af i haven, slå græs og fikse ting.

”Han kunne nemt bruge ti timer om ugen bare i haven. Det var et mareridt,” fortæller Line med vendte øjne og et smil.

At have tid sammen som familie er for Line en af de vigtigste værdier. Og hun følte aldrig, at de brugte tiden rigtigt. Så stik imod, hvad de fleste børnefamilier gør, besluttede de at sælge huset og flytte i lejlighed. Det har de på ingen måde fortrudt.

”I en lejlighed er der ikke så mange ting at forholde sig til. I huset gik der så meget tid med praktiske gøremål, som vi ikke skal tænke på her. Det er et meget mere simpelt liv, vi har her. Tiden og friheden ved at bo i lejlighed er for os enormt vigtig,” fortæller Line om det bevidste valg af lejlighed i stedet for hus.

”I hverdagen mærker man som børnefamilie måske ikke den store forskel på, om man bor i hus eller lejlighed. Der har man travlt med sport og andre fritidsaktiviteter. Men i weekenden tager vi op i byen, køber ind, går på cafe eller bare hygger sammen.” Og uden en masse praktiske hus-to-do lister, har familien fået tid til det.

Dynamisk og skævt

Vi sætter os omkring det runde Poul Kjærholm marmorspisebord. På væggen oven for hænger en kæmpe fotokunst-plakat købt på et galleri i København. Titlen er 'Lonely Man Waiting' og forestiller en sæt blondeundertøj spredt sirligt ud på en ellers øde seng. Der er ikke meget metervare over lejligheden.

"Vi kan godt lide, at tingene er lidt skæve. Da vi boede i huset, var alle omkring os samme sted i livet. Her i ejendommen er der en anden mangfoldighed. Der er børnefamilier som os, den ældre generation bor her, og så er der de midaldrende. Den dynamik elsker jeg," fortæller Line, som holder af at kunne trække sig tilbage i lejligheden, når hun har brug for det.

Vi går ud på den lille altan, der er indrettet med bambussofa, krukke og grill, mens Line fortæller om familieliv i byen. Pigerne børnehaven og skole ligger midt i byen, og når Line har hentet, går hun og pigerne ofte en tur fx ud på Odden eller tager på legepladsen ved biblioteket. Eller en tur i skoven. For selvom de bor i byen, er de omgivet af natur. Så når gummistøvler og vandreture trækker, behøver de bare gå få hundrede meter. Så er de midt i skoven. Andre gange går de ned til slusen, lejer en motorbåd og sejler ud i det blå.

Sætter pris på historien

Når Line ikke tager imod i den store lejlighed ved åen, arbejder hun som selvstændig SoMe-konsulent. Det vil sige, at hun hjælper små og mellemstore virksomheder i byen med at være til stede på Facebook, Instagram og LinkedIn. Hun elsker, når hun kan få lov til at jonglere kreativt med billeder og ord for at skabe en stemning og hjælpe virksomhederne med at booste deres brands. Også derfor giver det god mening for hende, at hun er der, hvor tingene sker.

Og så er der byens historie. At bo midt i historien – med museer, Hjejlen, torvet med statuen af byens grundlægger, Drewsen, og alle de smukke bygninger, betyder meget for Line. Lige ved siden af familiens ejendom, ligger Papirfabrikken – stedet hvor der i gamle dage blev lavet papir til pengesedler. Tilbage i 1800-tallet kickstartede fabrikken grundlæggelse byens enorme udvikling.

”Jeg elsker historie, og Silkeborg by emmer af historie. Mange glemmer historien, særligt den historie, der gemmer sig lige uden for ens baghave. Man lærer at sætte pris på det, når man kender det. Også i forhold til børnene. Det er vigtigt, at de får udvidet deres horisont,” fortæller Line.

Ideelt liv med lejlighed og camping

Der er ellers ikke meget campinghabit og fællesopvask over Line og lejligheden ved åen, men når hun og familien forlader lejligheden i weekender og ferier, er det ofte med egen campingvogn på slæb. Kombinationen af lejlighed og campingvogn har vist sig at være ideel. Om sommeren triller de ned og tilbringer fire uger på deres lille luksuscampingplads ved Gardasøen. Så står den på familietid og knubben albuer, men det er en del af formålet:

”Så er man tvunget til at være sammen. Når man bor i campingvogn finder man ud af, hvor lidt plads man egentlig har brug for. Vi elsker friheden ved camping – at vi kan tage, hvorhen vi vil, når vi har lyst,” siger Line.

Og fremtiden?

”Vi bliver boende her. Helt sikkert. Og det bliver endnu nemmere, når børnene bliver ældre. Jeg tror, vi vil have en god bonding med vores børn og deres venner, fordi vi er så tæt på,” fortæller Line.

Det ene
eller det
andet?

LINE
BOJSEN

CAFÉ PÅ TORVET eller PICNIC VED SØEN
SOLOPGANG eller SOLNEDGANG
ROSE eller GIN
BÅD eller KAJAK
HØJE HÆLE eller SNEAKERS
VANDRETUR eller LØBETUR
AIRBNB eller HOTEL
EFTERÅR eller FORÅR
HUND eller KAT
SUSHI eller TAPAS
MUSEUM eller SHOPPING
PLANLÆGGE eller SPONTANT

Om Line

Line Bojsen, 32 år. Mor til Agnethe, 6 år og Beathe, 3 år. Opvokset i Holstebro. Oprindeligt uddannet frisør. Gift med Christian, 35 år og tømrer. Line arbejder som selvstændig SoMe konsulent for flere virksomheder i byen, blandt andet Cafe Drewsens, B & O og bilforhandler Per B. Cars. Derudover arbejder hun som boligstylist.

Link: www.boliguniverset.dk

Instagram: www.instagram.com/boliguniverset/

”VI PASSER GODT IND HER I JYLLAND”

Ditte Schmidt Larsen

Fra parcelhus i København til nedlagt landbrug i Sorring. Mød nordsjællænderen Ditte Schmidt Larsen, der i Jylland har fundet plads til at udleve hobbyer og familiedrømme.

”Wroom-wroom,” lyder det et sted mellem de tætgroede træer. Den lille ATV kommer blæsende op ad bakken. Ved rattet sidder en lyslokket kvinde med et stort smil. På siden af ATV’en forsøger hyrdehunden, Gordon, ihærdigt at følge med. Kvinden ved rattet er Ditte Schmidt Larsen, 29-årig nordsjællænder med hang til store vidder og fart.

”ATV’en var en af de første ting, vi købte, da vi overtog,” fortæller hun begejstret om den lille offroader.

Øl og hotdogs i Sorring

Vi er i Sorring. En lille by 16 kilometer fra Silkeborg. Sorring er sådan en by, der byder folk velkommen. Ved indkørslen til byen møder man skiltet ‘*Sorring – godt at se dig*’. Og man

forstår, hvorfor byen er kendt for sit gode sammenhold med både fredagsbar og fællesspisning. Ikke svært at forstå, hvorfor Ditte og manden, Kristian, følte sig velkommen, da de i 2018 overtog et nedlagt landbrug med seks tønder land til.

”Vi blev taget vildt godt taget imod. Folk kom med indflytningsgaver og ville hilse på. Det var overvældende,” husker Ditte.

Kort tid før de overtog huset, havde der været vejfest, men så besluttede Ditte og Kristian bare at holde endnu en fest for de nye naboer og bekendtskaber. Der var øl og hotdogs, og naboerne mødte talrigt op. ”For det siger jyder ikke nej til,” fortæller Ditte med et grin.

Plads til armbevægelser

Inden flytningen mod vest, boede parret, der begge er civilingeniører, i et parcelhus i Ballerup – en forstad til København. På sådan en vej, hvor man ikke hilste på hinanden eller drak en kop kaffe over hækken. Og huset, de boede i, var uden plads til store armbevægelser. Bogstavelig talt. Ditte er nemlig passioneret cross fit-udøver, så et af kravene til huset i Jylland, var, at der skulle være plads til et rummeligt *home gym* komplet med vægtstænger, træningsbænk og udstyr.

”Tidligere trænede jeg 4 timer om dagen, så det fylder meget i mit liv. Nu drømmer jeg om at lave et *home gym* herude med glasfacade, så man har udsigt, mens man træner. Og så kan man bruge skovens materialer til at træne med,” fortæller Ditte entusiastisk.

De bestemte sig for at kigge efter en mindre by, og vidste, at chancen for at finde et stort hus, der var til at betale, i omegnen af hovedstaden, var lille. I deres søgning efter bolig, zoomede de derfor ind på Midtjylland. For Ditte, der har boet mange forskellige steder, herunder en årrække i USA, betød det ikke det store, at de var på vej til den anden ende af landet.

USA blev til Silkeborg

Forud for boligjagten, havde de skrevet en udførlig tjekliste. Blandt andet var det vigtigt, at der var plads til *home gym*, et stort værksted til Kristian og en skov til de hunde, Ditte vidste, hun ville have. De tegnede en radius rundt om Århus, så der var nem afstand til job, og så poppede det store hus på 300 m² op. Ditte fortæller, at de faldt for det med det samme.

Faktisk var Ditte og Kristian ved at forberede at flytte til USA, da de besluttede at kigge på huset i Sorring. "Og så kunne vi bare ikke lade være", siger Ditte.

USA blev til Midtjylland, og valget endte med at være nemt. For i USA ville de ikke have mulighed for et stort hus, der kunne rumme både værksted, *home gym*, børn og hunde. Lidt af drømmen om USA er dog gået i opfyldelse, da de for nylig tilføjede en stor truck til bilparken.

Og her er vi så i Sorring. Der er natur. Der er plads til Dittes træning, og der er en stor lade, hvor Kristian kan gå og fikse ting. I et stort, gammelt hus er der altid noget at lave. Og det er også meningen.

"Det er begrænset, hvor meget der er at lave i et parcelhus. Her kan han gå og rode i værkstedet. Vi passer godt ind i Jylland – vi havde også den største trailer i hele Ballerup," griner Ditte.

Helt ned i tempo

Hun viser rundt på grunden med sønnen, 1-årige Alexander, i barnevogn. Hundene, Brady og Gordon, leger kådt sammen. Inden længe kommer en lillesøster til, som sammen med resten af familien kan nyde roen og den vidtstrakte udsigt til marker og skov fra toppen af bakken.

”I København er der en konstant summen, der er sirener og larm. Når vi kommer herover, er det bare ’Aahh’. Der er en helt anden ro herude. Og det var også en del af beslutningen. At komme ned i tempo i hverdagen i stedet for at køre i sjette gear hele tiden. Nogle gange siger vi til hinanden, når vi er i København ’tænk, at vi har levet sådan her hver dag’,” fortæller Ditte.

”Mor, jeg vil bo i Jylland”

Familien skulle lige synke en gang, da Ditte fortalte om at flytte til ’det mørke Jylland’. Særligt Dittes mor, der er inkarneret københavner, var ikke begejstret.

”Men allerede første gang hun besøgte os, sagde hun, at hun godt kunne forstå, hvad vi faldt for. Hun føler, at hun kommer i sommerhus, når hun er her,” siger Ditte.

Og besøg mangler de ikke i Sorring. Næsten hver anden weekend, er der besøg fra Sjælland.

”Nu er vi sammen med familie og venner på en anden måde, end når det bare er til en kop kaffe. Vi har mere fokus på at være sammen,” siger Ditte og tilføjer, at hendes svigermor lige har købt hus i Truust, små 15 minutter fra Sorring.

På spørgsmålet om, hvad fremtiden bringer, er Ditte klar:

”Vi bor i hvert fald stadig her. Det er 100 procent sikkert. Og så har vi travlt med vores projekter, som vi har tid og økonomisk frihed til at gennemføre,” siger Ditte om livet på landet i Jylland.

Det ene
eller det
andet?

DITTE
SCHMIDT LARSEN

CAFÉ PÅ TORVET eller PICNIC VED SØEN
SOLOPGANG eller SOLNEDGANG
ROSÉ eller GIN
BÅD eller KAJAK
HØJE HÆLE eller SNEAKERS
VANDRETUR eller LØBETUR
AIRBNB eller HOTEL
EFTERÅR eller FORÅR
HUND eller KAT
SUSHI eller TAPAS
MUSEUM eller SHOPPING
PLANLÆGGE eller SPONTANT

Om Ditte

Ditte Schmidt Larsen, 29 år. Uddannet civilingeniør fra DTU. Opvokset i Hillerød og USA. Bor sammen med sin mand Kristian, 35 år og civilingeniør, sønnen Alexander på 1 år og deres to hunde. En lillesøster på vej. Har siden 2018 boet på et nedlagt landbrug i Sorring.

OM AT FINDE VÆRDI I HVERDAGEN

Mette Sandbæk Vandborg

Mette Sandbæk Vandborg elskede at bo i København, men er lykkelig for en tilværelse tilbage i det jyske. For her er drømmehus, familie og nye oplevelser, der venter.

'København', står der på den store plakat midt i stuen med alle bydelene vist i neon-orange. Plakaten hænger i et hus i Silkeborg. Ingen tvivl om, at København har en særlig plads i hjertet hos 35-årige Mette Sandbæk Vandborg.

"København blev hjem for os. Jeg er vild med den summen af liv, der er overalt. Det drager mig og fylder mig med energi," fortæller Mette. Sammen med sin mand, Mads, endte hun med at tilbringe fjorten år i storbyen.

Så hvordan er Mette med så megen appetit på livet i byen endt i et hus i forstaden Funder ved Silkeborg? For Mette handler det om, at hver ting har sin tid. Og om at være klar til en ny passage i livet.

Drømmen om noget andet

Oprindeligt var de to vestjyder taget til hovedstaden for at læse på CBS. Men det ene år tog det andet, for de stortrivedes i den pulserende by. En gammel lejlighed på Amager blev skiftet ud med en lækker nybygget kanallejlighed på Sluseholmen. Med egen bådplads og supersøde mennesker, der ligesom Mette nød at gå ud og spise, gå på cafeer eller på shoppetur.

”Jeg elskede at bo i København, mens Mads aldrig helt havde sluppet drømmen om at flytte tilbage til Jylland. Jeg kunne ikke se, hvorfor jeg skulle væk,” fortæller Mette.

For fire år siden gik de fra at være to til tre. Langsomt begyndte parret at snakke om, at de gerne ville noget andet. Med en lille søn at tage sig af, brugte de ikke byen så meget, og flere venner var så småt begyndt at flytte ud af byen. Det var ikke, fordi de absolut tænkte, at de skulle tilbage til Jylland. Men ud af byen ville de begge. Efter at have afsøgt omegnen af København og set på mange huse, nåede de frem til, at drømmen var at bygge selv. Det skulle være et funkishus. Og indrettes præcis, som de ville have. Et eller andet sted på Sjælland.

En dør på klem

Men kort tid, efter at husdrømmene var blevet konkrete, blev Mads' far uheldeligt syg.

”Der syntes vi, at vi var langt væk – både mentalt og fysisk. Og det var første gang, at jeg åbnede en dør på klem i forhold til at flytte tilbage til Jylland” husker Mette, som var gravid igen.

Mads’ far døde to måneder, før parret fik datteren, Molly. Farens dødsfald og de tanker, det satte i gang, fik den dør, Mette havde haft på klem, åbnet op på vid gab. Familien var for langt væk og de brugte heller ikke byen så meget som tidligere.

Parret havde nogle venner i Silkeborg, og efter et roadtrip var de solgt. Det var ikke fordi, de havde et forhold til byen, men med byliv, Aarhus tæt på, familien inden for 45 minutter og et hav af attraktive arbejdspladser, var det pludselig ikke så svær en beslutning. Inden længe havde de fundet den perfekte grund og skrevet under på, at fremtiden nu hed Funder Skovvej.

Og så gik det pludselig stærkt. Lejligheden på Sluseholmen blev solgt, og de måtte kigge sig om efter en lejebolig, som de fandt – blot 5 minutter fra det kommende drømmehus. Mette fik job hos Siemens Gamesa og Mads kunne fortsætte i sit job. De glædede sig, men det var også en overvældende forandring.

Kæmpe omvæltning

”Det var en kæmpe omvæltning at flytte ind her. Der var jo ingen mennesker uden for min dør. Jeg havde brug for at mærke liv omkring mig. I starten gik jeg i Rema, for det var det eneste jeg kendte,” griner Mette, som dog hurtigt fandt Silkeborgs bedste kaffebarer og begyndte at udforske byen. Præcis som hun gjorde, da hun for mange år siden landede i København.

Hun var stadig på barsel med datteren, og havde god tid til at udforske området omkring det nye hus.

”Der gik det op for mig, at vi bor midt i en skov. Med stier og bække. Der åbnede sig noget andet for mig, og jeg fik faktisk endnu mere end det jeg troede. Det er en bonus ved at bo her.”

Tæt på familie og venner igen

Efter at de er flyttet, ser de ofte deres forældre, som også nyder at være tæt på børnebørnene.

”Det betyder rigtig meget. Det er fantastisk, at ens børn kan få et tæt forhold til deres bedsteforældre. Og det giver os en glæde at se vores forældre nyde at være sammen med vores børn,” siger Mette, der også glæder sig over hjælpen med at hente børnene.

Siden Mette og Mads’ flytning har en af Mettes veninder fra København også besluttet at rykke til Silkeborg, og de to veninder bruger hinanden meget.

”Det betyder meget, at vi har haft hinanden i processen. At have gode venner tæt på, har haft meget at sige i forhold til at have det godt her. Det er helt fantastisk, at vi kan være en del af hinandens liv på den måde og kan se hinandens børn vokse op,” fortæller Mette.

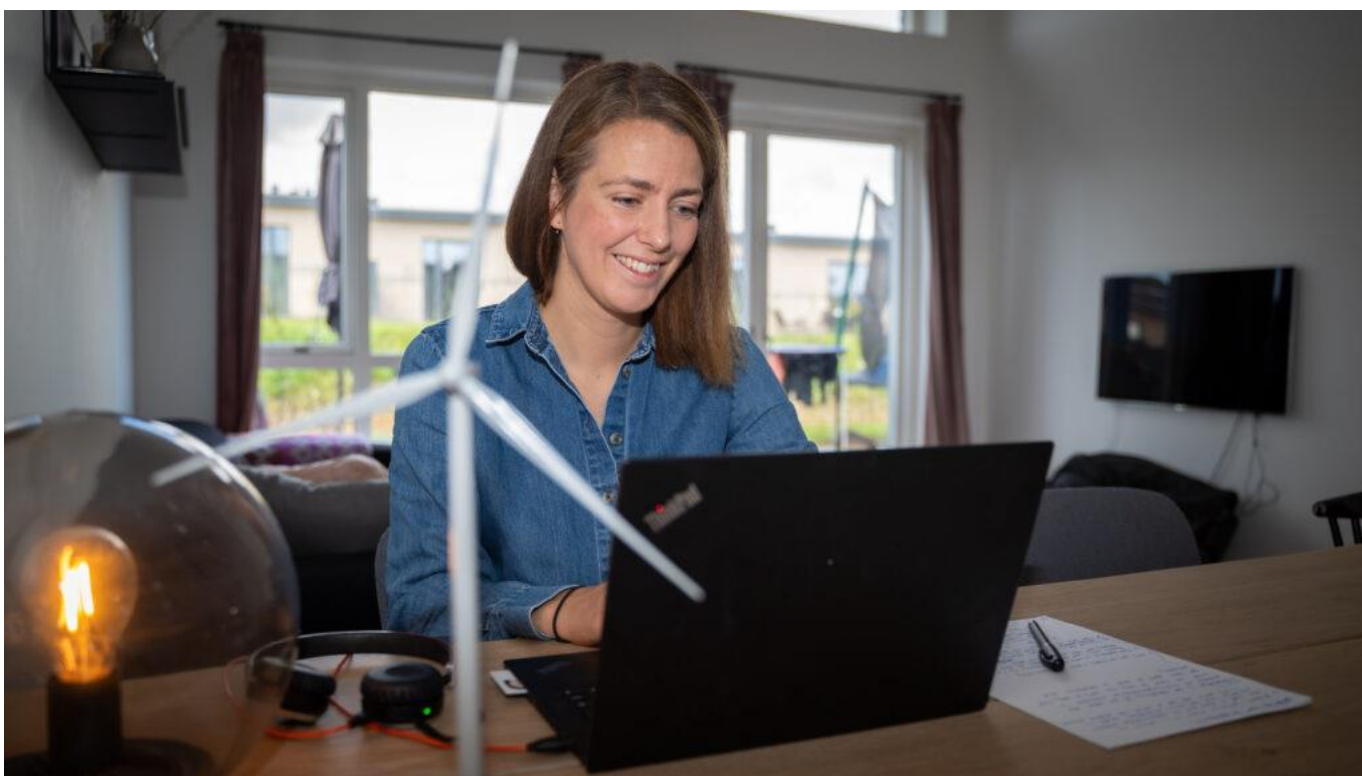
Mette fortæller, at hun og Mads i weekenden skal på shoppetur til Aarhus og ud at spise: ”I Aarhus får jeg noget af den der vibe, jeg også har brug for. Det er som en indsprøjtning. Men så er det også helt okay at komme herhjem efter en dag i byen.”

Det er hverdagen, der tæller

Noget af det hun frygtede, var at miste glæderne i dagligdagen og komme til at kede sig. Nu føler hun, at det er meget, hvad man selv gør. Og hun er ikke bange for at miste spontaniteten i hverdagen.

”Nu er det spontane noget andet. I København var det fx at tage en tur ud i kanalen og spise pizza ombord på vores båd. Nu er det spontane at pakke en madkurv og tage ned til søen for at spise og bade. Det er fantastisk, det er bare på en anden måde,” siger Mette og tilføjer om frygten for at gå glip af noget:

”Hvis man er glad og lykkelig, hvor man er, så misser man nok ikke noget. Det er hverdagen, der tæller og i forhold til hverdagen, savner jeg ikke så meget. Vi har valgt at være en børnefamilie, og så oplever man nogle andre ting.”

Jordnære børn

En af de nye oplevelser for familien er med Sigurd. Mette fortæller, hvordan de en tidlig weekendmorgen hoppede på cyklen for at køre en tur i skoven ved deres grund. Solen glinsede ind mellem træerne, mens Sigurd sprang rundt på en gammel ruin.

”Det var så hyggeligt. Det, at jeg kan give den oplevelse til mit barn, det gjorde mig så glad,” fortæller Mette, som oplever, hvordan hans verden vokser.

”Det er nogle andre ting, han får med her. En forståelse for og kærlighed til naturen. Tidligere var han bange for sådan noget som fluer og myrer. Nu nærstuderer han både biller og regnorme. Han er på en eller anden måde blevet ’grounded’ og har fået en form for robusthed på en barnlig, naturtro måde. Det tror jeg, er en sund ’stamme’ at have med i sit liv,” fortæller Mette.

Som i øvrigt ser frem til, at hun skal ud at shoppe, når huset ved skoven står færdigt. Der var nemlig ét krav i den samtale, der førte til flytningen:

”Okay, nu gør vi det’, sagde jeg. Men så vil jeg også have et orangeri med kulørte lamper,” fortæller Mette grinende.

Om Mette

Mette Sandbæk Vandborg, 35 år. Gift med Mads, 35 år. De har to børn, Sigurd på 4 år og Molly på 15 mdr. Født og opvokset i Holstebro. Uddannet cand. merc. fra CBS. Boede 14 år i København, hvor hun arbejdede for FLSmidth. I dag arbejder hun for Siemens Gamesa i Brande.

”I NATUREN HAR JEG FUNDET ET ELEMENT, JEG HAR LYST TIL AT BLIVE I”

Marie Svendsen Volf

Mød Marie Svendsen Volf. Bosat i Levring og bidt af natur og friluftsliv. For i naturen venter både små sejre og store oplevelser.

”Hej!”

En stemme lyder et sted i det høje, hvislende græs. Marie Svendsen Volf stikker hovedet frem og er hurtigt henne for at give hånd. Med et stort smil, friske røde kinder og det lange hår i en praktisk fletning.

Det ældre, røde murstenshus ligger omkranset af høje træer og rundt om gårdspladsen er der grønt, så langt øjet kan se. Det er nemt at forstå, hvad der for tre måneder siden fik Marie, hendes to sønner og kæresten Jens Peter herud for enden af en grusvej i Levring, en landsby godt 20 minutters køretur fra hjertet af Silkeborg.

De sorte skyer hænger tungt, så vi går i ly indenfor, hvor drengene, Emil og Malte begge fordybet i iPads, og labradorblandingen Maggie, hilser på.

Solgt til Silkeborg

”Jeg flytter aldrig herfra,” kommer det fra Marie. Uden tøven. Hun, der ellers har pakket flyttekasser talrige gange i sit 39-årige liv, har fundet sit sted i verden. Faktisk er huset og de seks hektar jord hendes 20. matrikel. Ungdomsårene udspillede sig i Fredericia, så boede hun flere steder i København, på Fyn og nogle år i udlandet, blev det også til.

Men nu er hun solgt. Solgt til Silkeborg-området og den natur, der omkranser alt her. Som giver hende mulighed for at leve det liv, spændt ud mellem ro og adrenalin, som hun elsker. Hvor hun kan køre mountainbike den ene dag, når pulsen skal op. For den næste at finde fordybelsen i skovene og søerne.

”Vi går alle sammen af samme sti og det kan være godt at turde gå nogle andre veje. Og i naturen har jeg fundet et element, jeg har lyst til at blive i,” forklarer hun.

Bål, pandekager og samvær

For nylig blev Marie, der er uddannet pædagog, tog for nylig uddannelsen til friluftvejleder. Og for et år siden skabte hun og Jens Peter virksomheden ”Awayout”, hvor de rykker ud og skaber oplevelser for folk med hang til udeliv. Ikke noget de skal leve af, men noget de gør for at dele det de elsker med andre mennesker. For eksempel at holde børnefødselsdage under åben himmel, hvor svømmehal og slush ice er skiftet ud med bål, pandekager og nærvær. Essensen af at være sammen.

Skyerne er drevet over, og vi vover os udenfor. Mens vi går, fortæller Marie begejstret om, hvordan familien for nylig har passet og plejet nogle forældreløse fasankyllinger, til de kunne klare sig selv. Og skulle man ende som forældreløs fasankylling, ville man gerne havne hos den her familie i Levring.

Et tilgroet område foran huset har fået klippet smalle stier med havetraktoren, så der er fri passage hen til bålpladsen. At bygge bålpladsen var noget af det første, Marie og Jens Peter kastede sig over, da de overtog fra den tidligere ejer. Så må huset komme i anden række.

Sejre omkring bålet

Marie tilbyder cowboykaffe og på et råt plankebord med ben af simple trægrene venter friskbagte boller. Hun hælder de malede kaffebønner direkte i kanden og giver den en sikker svingtur over hovedet for at få kaffen til bunds. Efter et par minutter er den klar, og Marie skænker op i et par rustikke kopper i træ.

Vi taler om, hvad det er friluftslivet kan. Når "Awayout" har familier omkring bålet, oplever hun tydeligt, hvordan roen helt instinktivt indfinder sig. I starten er fædrene lidt distræte, men efter noget tid med en kniv i hånden samler fokus sig om snitteriet og den ene ting – at få overfladen glat.

"At være samlet i naturen åbner op for det basale. Så er der mange sejre i noget så simpelt som at snitte eller lave bål," forklarer Marie.

Mødrene derimod er ofte usikre og overbeskyttende i forhold til, at børnene er tæt på ild og skarpe knive. Men børnene har en medfødt respekt for ilden og skal have lov, mener Marie.

”Og helt ærligt, man lærer ikke at snitte en pind med en kartoffelskræller,” understreger hun med et smil.

Friluft uden loft

Marie har selv måttet lære det med at finde roen og glæden ved langsomheden.

”Jeg er faktisk normalt meget lyst- og impulsstyret, men friluftslivet kalder på fordybelse. Så det har også åbnet for et nyt kapitel i mit liv,” fortæller hun.

For oplevelserne i og med naturen giver kan noget helt særligt:

”Det har åbnet en verden af nye relationer og nye fællesskaber for mig. Man møder så mange forskellige slags mennesker. Og når man sidder omkring bålet, er det ligegyldigt, hvem man er. Friluftslivet har ikke noget loft,” forklarer Marie.

Vi går en tur på det store område. Maggie lunter hjemmevant med og ser ud til at have købt ind på friluftslivet. Marie slår ud med armen og viser, hvor langt grunden strækker sig, hvor deres helt eget stykke af åen løber og hvor hun og Jens Peter er ved at bygge et shelter i skoven.

Forelsket i naturen

”Jeg elsker skoven. At sidde og lytte til vinden, der griber fat i trækronerne. Det kan noget. Det giver fordybelse og skaber rum i et stort landskab for børn at lege i. Jeg er forelsket i naturen. Alt her er så intenst,” fortæller Marie.

Marie fortæller, at de med tiden godt kunne tænke sig at åbne matriklen op for andre. Fx at andre kan bruge shelterne eller dyrke råmotion i det ujævne terræn. En OCR-bane (Obstacle Course Racing) er også på tegnebrættet. Marie er ikke bange for at dele med andre.

Finurlig og drilsk natur

En gang om ugen går turen ind til Silkeborg for at mødes med veninderne. Så svømmer de baner ved Almindsø eller Slåensø. Eller vinterbader. Selvfølgelig. Efter en time i selskab med Marie, overrasker det ikke, at frost også er hendes element. Og er der is på søen, slår hun blot hul i, fortæller hun. I vinter var Marie i Norges fjelde og oplevede *whiteout*, tilstanden, hvor sneen omslutter alt, og hvor hun måtte forcere ekstreme stigninger i ukendt landskab.

”Jeg kan godt lide, at naturelementerne sætter en på prøve. Hvis jeg er alene, går jeg først i panik, men når man er ovre panikfasen, så skal man handle og håndtere situationen. Naturen er finurlig og drilsk – og vi kan ikke tæmme den. Vi er så vant til at finde løsninger, men ude i naturen, kan du ikke google det,” slutter Marie.

Det ene eller det andet?

MARIE VOLF

CAFÉ PÅ TORVET eller PICNIC VED SØEN
SOLOPGANG eller SOLNEDGANG
ROSÉ eller GIN
BÅD eller KAJAK
HØJE HÆLE eller SNEAKERS
VANDRETUR eller LØBETUR
AIRBNB eller HOTEL
EFTERÅR eller FORÅR
HUND eller KAT
SUSHI eller TAPAS
MUSEUM eller SHOPPING
PLANLÆGGE eller SPONTANT

Om Marie

Marie Svendsen Volf, 39 år. Uddannet pædagog og friluftvejleder.

Mor til Emil, 10 år og Malte, 7 år og kæreste med Jens Peter, 47 år, der er uddannet tømrer. Jens Peter har tre børn, der alle er flyttet hjemmefra. Har siden 1. april 2020 boet i Levring ved Kjellerup. Marie og Jens Peter har sammen startet virksomheden Awayout, Virksomheden Awayout: www.awayout.dk

LANGSOM LYKKE PÅ LANDET

Karina Sørensen

Karina Sørensen har altid vidst, at hun en dag skulle bo på landet. Nu udlever hun drømmen på den gamle Salten Overgaard, som hun og manden har gjort til deres helt eget.

At træde ind gennem den lille sidedør på Salten Overgaard, er som at træde ind i et boligblad. Hvide havemøbler, en friskplukket buket på den hvide dug, frodige plantekrukker overalt og hunden Bertram, der springer hvalpet rundt. At kalde synet bag døren for idyllisk, ville være en underdrivelse. For det er virkelig svært ikke at blive blown away på en dag som denne, hvor solen bager nådesløst fra en klar blå himmel og det cremehvide stuehus nærmest er pakket ind i grønt.

”Her kan jeg forestille mig hverdagen mange år frem. Et sted, hvor jeg kan lave projekter og hvor vi med tiden kan slå rødder,” fortæller 29-årige Karina Sørensen, som tager imod i solskinet.

Masser af projekter

Karina, der til daglig arbejder som psykolog, og manden, Morten, købte Salten Overgaard for små to år siden, og selvom det ikke var kærlighed ved første besøg for Karina, så var der et eller andet ved det charmerende, gamle hus fra slutningen af 1800-tallet, der ramte hende.

Karina og Morten kom fra en toværelses lejlighed på Åboulevarden midt i Aarhus, og med hele 320 m² stuehus og to hektar jord var der masser af plads til de ideer og projekter, Karina hele tiden kaster sig over. Her kunne hun forestille sig en fremtid med både heste, geder og bistader. For Karina, der selv er opvokset på en gård, er det vigtigt med plads til dyr. Indtil videre er det blevet til hunden, Bertram, der var øverst på Karinas ønskeliste og så høns, som parret fik af vennerne i bryllupsgave.

Siden de flyttede ind, har der været masser af praktiske projekter. Nyt køkken, nye gulve, renoverede badeværelser og et istandsat bryggers.

”Jeg har svært ved at lade være, når jeg først får en ide. Jeg vil gerne forme stedet, så det bliver mit eget,” forklarer hun, mens vi sidder omkring bordet i haven.

Lykke i naturen

Høstmaskinerne rumler i baggrunden. På landet lægger man mærke til årstiderne. Karina fortæller, at de herude følger døgnets rytme meget mere. For der skal vandes blomster

både morgen og aften og ofte går de først indenfor, når solen giver op. I byen var der mange skift i løbet af en dag, og de manglede at kunne brede sig uden for lejligheden.

Karina får øje på noget og peger op mod den blå himmel, hvor en rovfugl af en art cirkulerer. Hun fortæller, at de jævnligt har besøg af både røde glenter og havørne.

”Det giver mig en lykkefølelse at have naturen så tæt på. Det er fantastisk, at man ikke skal sætte sig ind i en bil for at opleve det. At det er lige her”, siger hun og peger ud i haven, hvor et stort kastanjetræ knejser på den brede plæne.

Levede liv

For Karina er det vigtigt, at ens hus bærer præg af levet liv og historie. Et vidnesbyrd om gårdens historie dukkede frem, da hun og Morten hev de gamle tæpper af. Frem dukkede gulnede aviser fra 1934. De er nu sat i ramme sammen med de fem lag tapeter, der også skjulte sig i huset. Samme glæde har hun ved at købe brugte, arkitekttegnede møbler og de mange loppefund, som pryder overalt i huset.

”Jeg kan godt lide, at ting har noget tid i sig. Det forgår ikke så let. Det er kvalitet og håndværk, som nogen har lagt noget tid i,” siger Karina. På samme måde med huset, som kommer med de hakker og skævheder, der spår om en anden tid.

Gør det selv

Som landmandsdatter har hun været vant til at hjælpe til, og hun kan godt selv tage fat. I foråret resulterede det i et drivhus. Og som den æstetiker, hun er, blev bundens fliser lagt i sildebensmønster. Karina stod for alt lige fra udgravning, planering, fundament og tilskæring af fliser.

”Det er learning-by-doing. Med hjælp fra You Tube’, blogs og Instagram – og så har jeg set rigtig meget ’Bonderøven’,” griner Karina. Som også tit bruger sin mor som livline.

Når hun er på arbejde, er det hovedsageligt akademisk arbejde, hvor det ofte kan være svært at se et klart mål. Der er derfor noget tilfredsstillende ved at komme hjem og kaste sig over en vinkelsliber.

”Jeg kan godt lide at være produktiv og at kunne se endemålet. For eksempel når jeg maler. Så er det herfra og dertil. Det giver mig en følelse af mestring at gøre tingene selv. Det er meget meningsgivende,” forklarer Karina.

Instagram inspiration

Karina har lavet en ’Salten Overgaard’ side på Instagram, hvor hun gerne deler billeder med de mere end 1200 følgere. Både når hun svinger malerpenslen, høster fra køkkenhaven eller viser det seneste genbrugsguld.

”Instagram startede, fordi jeg gerne ville lave en kreativ bog til mig selv om renoveringsprocessen. Det er enormt egocentreret, men også enormt hyggeligt. Her følger jeg andres renoveringsprojekter, og det er en stor inspirationskilde,” forklarer Karina, der både har fået ideer til vægfarver og planter i køkkenhaven på Instagram.

Plads til at vælge

Hun deler gerne ud af gode råd til andre, der går og overvejer at flytte på landet.

”Gør det! Det giver luft, frihed og ro. Og at nyde det man selv har bygget, hviler på noget dybere, noget mere langtidsvirkende end den nye kaffebar. Herude kan man selv vælge, hvad man vil, selv styre ens hverdag. I byen er der hele tiden en masse tilbud. Der er kaffebarer, noget kreativt, en ny forestilling, man bør se. Der er en masse *burde*. Her vælger man selv. Her er plads til at vælge på baggrund af ens værdier, mere end hvad der bliver tilbudt,” fortæller Karina.

Det ene
eller det
andet?

KARINA
SØRENSEN

CAFÉ PÅ TORVET eller PICNIC VED SØEN
SOLOPGANG eller SOLNEDGANG
ROSÉ eller GIN
BÅD eller KAJAK
HØJE HÆLE eller SNEAKERS
VANDRETUR eller LØBETUR
AIRBNB eller HOTEL
EFTERÅR eller FORÅR
HUND eller KAT
SUSHI eller TAPAS
MUSEUM eller SHOPPING
PLANLÆGGE eller SPONTANT

Om Karina

Karina Sørensen, 29 år. Uddannet psykolog. Arbejder i Region Midtjylland. Opvokset mellem Struer og Holstebro. Bor i Salten, der ligger 10 kilometer fra hjertet af Silkeborg sammen med sin mand, Morten, 31 år og nyslået kandidat fra Aarhus Universitet.

Link: www.instagram.com/saltenovergaard/